

Liber .III.

vilitatis diligere et sibi assumere et non
abducere si desiderat regnum celorum possi-
dere. **U**nus beatus ang. in persona saluato-
ris sic dicit. Genale habeo. quid domine. reg-
num celorum. quo emis. paupre regnum. do-
lore gaudium. labore requies. vilitate
gloria. morte vita. hec aug. Sed nota
dum quod non ois paupertas seu humilitas ac-
cepta est deo sed solu illa que voluntarie
propter amorem dei assumitur placita est illi.
Unus beatus bernardus. Non paupratus virtus
reputata sed amor pauperum. Denique
beati pauperes non rebo sed spumam. **D**icit
etiam de hoc crisostomus. Sunt multi humiles
nolentes. rex necessitate coacti. non est
laus. **U**nus illos dominus beatificat qui seip-
sos ex electio beatificant. ideo autem hic
incipit radicatus euellere supbiam. quod
hec fuit radix et fons malicie vniuersae
terrae quam ponit humilitatem velut quod da-
stable fundementum. qua subiecta cum
stabilitate alia supedificantur. hac autem
testimonia penitentia quecumque congregauerit
bona. hec crisostomus. Considerandum etiam quod
aliqui sunt spiritu divinitatis aliqui vero
de spiritu nihil habentes aliqui autem spiritu
paupres. **D**e quibus richardus de sancto
victore sic dicit. Alii sunt spiritu divites. ali-
i quodammodo de spiritu nihil habentes. alijs
paupres spiritu. Spiritu divites sunt sup-
bientes de spiritu. nihil habentes nimis
pusillanimos. spiritu pauperes humiles
Supbientes faciunt non facienda perlati-
onem. pusillanimos facienda permittunt
per pusillanimitatem. humiles non facien-
da permittunt. et facienda faciunt per hui-
litas. paupres itaque spiritu nihil habens
defectio nihil supfluitatis per viam regi-
am dicit ad beatitudines supernas et hec
de prima beatitudine.

De mititate

Ca. XVI.

Ecunda beati

Dist. I. Ca. XVI.

tudo est mititas quod sequitur immoderate pa-
pertate. quod non potest esse pauprem et ca-
rere diuicijs nisi quod mitis et mafuerit
fuerit. **U**nus beatus ambrosius. **C**um deposito
eo pectus et exuero oem maliciam et sim-
plicitatem tenuis fuerit in opere malorum
superstitio mores tempem. quid ei pectus
mibi carere secularibus nisi fuerit min-
tis asperitas seu amaritudine non afficit.
sed simplicitas fidei ad oem iniuriam
patienter patientem instruit. **U**nus beatus
angustinus. **A**lites sunt qui cedunt improbita-
tibus et non resistunt in malo sed vincuntur
in bono malum. **C**um igitur animus ex aliqua
occasione ad iracundiam motus fuerit
necessus est. ut refrenet in se patientie
motus. ne virtutem mansuetudinis et mi-
titatis perdatur. Ad quod horum beatus am-
bro. sic dices. **V**itiga affectum. ut non
seascaris aut certe iratus ne peccaueris.
Peculiarum enim motus et patet filio nec
minoris virtutis dominus et cibilibus iracun-
diis quod oino non irasci. cum plerisque istud
leuius hoc fortius estimet. hec ambrosius.
Sed non tam sunt nonnulli qui mites ac
malueti evidenter quod diu nihil aduerbi
tatis patientia. cum vero aliqua occasio ad
ueritatis illis occurrit quod longe sunt
a vera mansuetudine. eorum patientia pa-
refacit. **D**etalibus de beatus bernardus. **S**icut
aliqui mites sunt quod diu nihil agunt aut de-
nisi per eos arbitrio. patebit autem quod longe
sunt a vera mansuetudine sive leuis or-
atur occasio. hec bernardus. **D**iligenda vero est
hec mansuetudinis virtus. que in hoc
multa bona operatur. **D**e cuiusmodi finem sic
ait. **V**itras est patientie firmamentum
caritatis porta. **P**udentia in oratione. spi-
ritus sancti locus. christi imitatione. angelorum
appropiatio. demonum vinculum et terra
amaritudinem scutum. in cordibz enim mi-
tium requiescit dominus. ait vero perturbans

Liber .III.

Dist. I. Ca. XVII.

Perturbata est sedes demonum. hec iohannes abbas. Sed desiderandū q̄ sunt nō nulli ita mites ut nullā curā habere vēlint. d̄ cura v̄ vita aliena. neminē quip̄ pe curā de bono ammonere. neminē de malo corripe et talis māsuētudo nō est commendabilis sed potius reprehensibilis. Qd̄ tangit rich. de sc̄to victore sic di. Vites sunt lenes et patientes. qui neminem cedunt et improbis cedunt. Sunt aut̄ quidā qui ita mites esse v̄lone v̄t n̄bil carent de vita aliena. nemine de bono ammoneant. nemine de malo corripiant. sed talis lenitas non est multū laudāda q̄ partis defectū vbi deberet exercere virtutis effectū. Tales iḡ dñt esse mites ut neminē ledant. mala illata patienter sustineant et nō solū suā sed nec alienā negligant vitā. v̄si opus fuerit et bonis ad meliora exibane exhortatōem et malis de malo correptōem. Est em̄ modus in rebus q̄ sicut homo nō d̄ esse nimie aspiratis sic nec esse d̄ nimie lemitatis. ut inter dextram et sinistrā per discretā māsuētudinē ad beatitudinis pueniat terrā. tecrich. Qui iḡ puenre desiderant ad hereditatē celestē et ad terrā viventiū dñt mites esse et mansueti corde v̄t ip̄r valeant possidere. Un̄ bea. augu. Rixen̄ iḡ immates et dimicent prebus spahib⁹ et terrenis sed beati mites qm̄ ipsi possidebunt terrā. de qua euēli non p̄nt. illā inq̄ terrā de qua in ps̄ d̄. Portio mea dñe sit in terra vien̄ti. Signat em̄ quandā stabilitatē hereditatis p̄perue. vbi aīa per bonis afpus in terra. et inde cibo suo aliis sicut corpus ex terra. Ipsa est requies vita sanctop̄. hec augustinus.

De luctu.
Capitulum XVII. E

Tercia beatitudo

Est luctus que sequit̄ immediatē mititatē sine mansuetudinē q̄ māsuetus et mītis d̄ revocare ante mentis oculos p̄ctā que fecit et p̄ illis luctū habere. Ad qd̄ hoc taf̄ beatus aug. sic dicens. Cū hoc feceris ut sis paup̄ et mītis memento q̄pctōres et lugēto p̄ctā tua. Unde sequit̄. beati qui lugēnt. Et bene tercia beatitudo est p̄ctā deflentiū q̄ trinitas ē que p̄ctā p̄donat. Luctus aut̄ p̄t sumit̄. p̄ beatitudine est gratia vellementer vōlendi de malo. qd̄ accidit vel de bono qd̄ deficit. Un̄ luctus ē lugere p̄ peccato et odire p̄ctā itav̄t in surgamus ad destructōem ipsius. Lugere aut̄ de malo ut fugiamus ip̄m inq̄tum auertit ab amato. sic lugere est solius caritatis. Lugere vero de aliquo spūali est cuiuslibet caritatis vel virtutis. quelibet em̄ virtus luget de suo contrario. F Et notandum q̄ quartuor sunt sp̄es luctus. Primus est luctus p̄ app̄tis peccatis. De quo per ps̄ d̄. Exi tūs aqua p̄ deduxerunt oculi mei q̄ nō cust. le. tuā. Secundus luctus est p̄ alienis p̄ctis. Un̄ iltere. ix. Quis dabit capi tū meo aquā et oculis meis fontē lacri map̄ et plorabo die ac nocte imperfecti onē filie p̄pli mei. Tercius est p̄ incola tu p̄nitis miserie. Un̄ p̄plixa d̄. Deu mibi q̄ inco. me. plon. est. Quartus est p̄ telatōe patrie. Un̄ ps̄. Sup̄ fluēna babiloīs illic sedimus et flevimus dū recordaremur syon. Sed desiderā dū q̄ sunt nōnulli qui damina reḡ sp̄alium et mortem caro p̄ suoz lugent. dā navero spūalia ac detrimentū virtutū lugere nō curant. Sz qui p̄solari a vōmino desiderant nccē estv̄. p̄ peccatis suis luctū hēant. et p̄ defectu virtutū planetū fibi assumant. Un̄ rich. de sc̄o victo. Deu q̄ multi lugēt caros suos

3. j.